

men door het opdringen van onverkoopbare doeken [fol. 1624] geheel uit de weg geruimd zullen zijn. Dit gold tevens als een antwoord op de brief van de resident te Airhadji Joseph Chailje van 5 november 1762. Hij verzocht daarin om niet alleen verlost te worden van enige blauwe, slechte, ijle en niet-bestelde textiel, en van witte en gele armoezijn die vorig jaar was aangevoerd, maar tevens dat hij de kooplieden daar wat tegemoet mocht komen door hun wel wat, maar niet teveel onverkoopbare bij de verkoopbare textiel op te dringen. Hij meende dat hem daartoe toestemming was gegeven. In de brief van 28 februari 1763 schreef het bestuur dat het bij besluiten van 7 en 31 januari 1763 de administrateur te Padang en het opperhoofd te Pulau Tjinkuk toestemming had gegeven om respectievelijk 195 en 83 pakken onverkoopbare textiel naar Batavia terug te zenden. Deze zijn met de Huis te Boede aangekomen. De Hoge Regering meent dat daarmee de restanten in beide kantoren voldoende zijn opgeschoond. Volgens een rapport dat in de vergadering van 17 mei 1763 is behandeld, [fol. 1625] was er weinig aandacht besteed aan de conservering van verscheidene van de teruggezonden pakken. Er waren er met te korte of beschadigde stukken, of met slordige verpakking. Daarover zijn in genoemde vergadering en in die van 24 juni besluiten genomen, waar naar verwezen wordt. Over de inkoop blijkt uit de brief van 28 februari 1763 dat het bestuur betreffende de bezwaren van de resident te Baros, Constantijn Sibens, over de drie verschillende inkooprijzen van benzoë, heeft besloten om het onderscheid in de namen van de soorten te handhaven, maar om het verschil in prijs per pikol niet al te groot te laten zijn. Deze zijn per pikol vastgesteld op rsd 20 à 25 voor de extra witte of eerste soort, rsd 10 à 15 voor de gewone witte of tweede soort en zonder meer op rsd 5 voor de zwarte of derde soort. De kwaliteiten zijn overeenkomstig de monsters die zijn gesorteerd door resident Constantijn Sibens, in de vergadering van het bestuur zijn gezien en in een apart kistje naar Batavia zijn gezonden. [fol. 1626] Bij de keuring werd geconstateerd dat de eerste soort van rsd 25 slechter is dan die eerder werd ontvangen en dat degene waarvoor rsd 20 wordt gegeven, niet als eerste soort beschouwd kan worden, maar beslist tweede soort is. Daarom is besloten het bestuur op te dragen, ten eerste om als vaste prijzen aan te houden rsd 25 de pikol voor de buitengewoon witte of eerste soort, rsd 15 voor de gewone witte of de tweede soort en rsd 5 voor de zwarte of derde soort. Andere soorten mogen niet gekocht worden. Ten tweede, moet van de eerste soort zoveel mogelijk worden ingekocht, maar van de tweede niet meer dan 400 pikol en van de derde ten hoogste 100 pikol. Ten derde, moeten de drie soorten overeenkomen met de monsters die zijn gezonden. Afwijkingen daarvan komen voor rekening van de administrateurs, of de inkopers. De prijs en de soorten van de kamfer zijn onlangs bepaald op f 2000,-, of rsd 833 $\frac{1}{3}$, het pikol voor capalla van 67 lb, awa van 33 lb en kaki van 25 lb. [fol. 1627] Daar moet aan vastgehouden worden, waarbij niet meer dan zes pikol ingekocht dient te worden en de kwaliteit verbeterd. De monsters moet men apart in bamboetjes opsturen. Uit de brief van 28 februari 1763 bleek tot tevredenheid dat de grote geldkas nagenoeg van slecht geld was gezuiverd en dat het restant binnenkort zou worden gewisseld. Er dient voor gezorgd te worden dat dit zo blijft. Anders zullen de verantwoordelijken het nadeel en de gederfde renten moeten vergoeden en de Hoge Regering zal bovendien haar ontevredenheid tonen. De bestelde contanten, koopwaren en benodigdheden zijn geleverd, behalve de duiten waar Batavia zelf gebrek aan heeft. Aan textiel is bij besluit van 23 februari 1763 slechts de goede kwaliteit met de vereiste lengte en breedte gezonden. [fol. 1628] Wat uit Coromandel, Bengalen en Surat aan ondeugdelijke textiel is gekomen en niet de juiste lengte en breedte had, is te Batavia gehouden. Het bestuur besloot op 11 december 1762 om resident Joseph Chailje van Airhadji te verwijten dat hij een partijtje goud, dat in 1762 met de sloep de Liefvallige is verzonden, aan Batavia heeft aangerekend voor f 331,4,- het mark fijn in plaats van f 378,- het mark fijn. Hij moest dit herstellen en het tekort alsnog aan Batavia in rekening brengen. Dit besluit is ongerijmd, want in de brief van 25 augustus 1761 heeft de Hoge Regering de aanrekening van het goud op 15 $\frac{1}{3}$ reaal, of f 331,4,-, het mark fijn vastgesteld. Toch bleef het bestuur f 378,- het mark fijn in rekening brengen. Daarover is ongenoegen geuit en er is expliciet bevolen om het mark fijn in de